מס פרוטוקול 2/
23-11-75
הוועדה

רשומות

קובץ התקנות

ט"ז בכסלו תשל"ו | 3434 | 20 בנובמבר 1975

1

עמוד

תקנות המים (חישוב עלות המים), תשל"ו—1975 496
תקנות המים (הענקות), תשל"ו—1975 508
תקנות המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים) (תיקון), תשל"ו—1975 . . 511

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר ליבנה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ו—1975 512
חוק עזר לרכסים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ו—1975 513

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות לחישוב עלות המים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 111 לחוק המים, תשי"ט—1959[1], לאחר התייעצות במועצת המים, הנני מתקין תקנות אלה:

פרק א': הוראות כלליות

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — כל המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — כל המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, בו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנימנים עליו, לרבות חבר בני אדם, בין שהם מאוגדים ובין שאינם מאוגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"קונה מים" — מי שקיבל מספק מים בתמורה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה בה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

---

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

(3) המקום שעליו הורה נציב המים אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסוים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

"נקודת מדידה" —

(1) אצל מפ"ק/— בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך ערי־כת החשבון בין הספק והצרכן בשל הספקת המים, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה;

"כמות המים המופקת" — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקת המים;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת חמים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת, המשמש כמערכת הספקת מים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו;

"יחידת חשבון" — מערכת תחשיבית לחישוב עלויות מים על פי תקנות אלה, אשר ערך הנכסים שבה מבוסס על מיון, זיהוי ורישום ישיר של ההשקעות ולפחות מחצית מכלל ההוצאות שלה, למעט הוצאות הון, תהיינה הוצאות ישירות ולא זקופות;

"מפעל מים" — מערכת הפקת מים או מערכת הספקת מים, הכל לפי הענין, המהווה יחידת חשבון אחת ואושר ככזה בידי נציב המים;

"נכסי המפעל" — כלל הנכסים של המפעל, המשמשים להפקת מים ולהספקתם;

"בלאי" — הפחתת ערך נכסי מפעל לצורך חידושם ושמירת ערכם;

"הוצאות הון" — הפרשות לקרן בלאי וכן ריבית הנזקפת על ההון המושקע;

"קיים של מפעל מים" — ממוצע משוקלל של שנות הקיים של מרכיבי המפעל השונים;

"שנה" — שנת כספים, שתחילתה ב־1 באפריל וסופה ב־31 במרס שלאחריו;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים.

חישוב עלות המים

2. חישוב עלות המים ייעשה לפי הוראות תקנות אלה; נקבעו בתקנות אלה מגבלות ביחס להוצאות אותן ניתן לזקוף לחישוב עלות המים — ייעשה חישוב עלות המים בהתאם למגבלות אלה.

מועדים לחישוב עלות המים

3. חישוב עלות המים ייעשה אחת לשנה, אולם נציב המים רשאי להורות לעשות את החישוב יותר מפעם אחת בשנה, אם מצא כי חלו תוך השנה שינויים ניכרים בהוצאות ההפקה או ההספקה.

קובץ התקנות 3434, ט"ו בכסלו תשל"ו, 20.11.1975

חישוב עלות מים נפרד לכל מפעל

4. (א) חישוב עלות מים ייעשה באופן נפרד לכל מפעל מים.

(ב) מצא נציב המים כי במפעל מים קיימות עלויות מים שונות בנקודות מדידה נפרדות באותו מפעל, או כי במפעל מים מופקים או מסופקים מים למטרות מים שונות או מים באיכויות שונות וכתוצאה מכך קיימות בו עלויות מים שונות, רשאי הוא להורות על חישוב עלות מים נפרד באותו מפעל לכל נקודת מדידה, לכל מטרת מים או לכל איכות מים כאמור, הכל בהתאם לענין.

צורת החישוב של עלות המים

5. חישוב עלות המים ייעשה על גבי טופס, שייקבע בידי נציב המים; בטופס יפורטו רק אותם מרכיבי העלות, הקיימים במפעל המים, שלגביו נעשה חישוב העלות כאמור.

פרק ב': הוראות לחישוב מרכיבי עלות המים

הוצאות קניית מים

6. (א) במפעל מים הקונה מים ממפעל מים אחר, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים את ההוצאות הממשיות לקניית המים, ובלבד שאלה לא עלו על עלות המים של מפעל המים המוכר את המים, אשר חושבה כדין.

(ב) קבע נציב המים מראש, על פי סמכויותיו לפי סעיף 8 לחוק מדידת מים, תשט"ו—1955 [2], או לפי תנאיו של רשיון הפקה, מחיר מים אחר למפעל הקונה, ניתן לזקוף בחישוב עלות מים את המחיר שנקבע כאמור.

הוצאות קניית מים מיוחדים

7. במפעל מים המשלם בעד מים מוחדרים, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים את ההוצאות הממשיות למים מוחדרים, ובלבד שאלה לא תעלינה על השיעורים שנקבעו כדין.

הוצאות אנרגיה

8. במפעל מים המונע באנרגיה, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים את ההוצאות הבאות:

(1) במפעל מים המונע באנרגיה חשמלית קנויה — מחיר החשמל לקו"ש כפול תצרוכת האנרגיה בפועל בקו"ש, ובלבד שלא תעלה על התצרוכת המוכרת, לפי ספיקת המיתקן המצוי במפעל המים, כנקוב בתוספת הראשונה, וכן את התשלומים הקבועים לחברת החשמל.

(2) במפעל מים המונע באנרגיה בייצור עצמי — ההוצאות הממשיות בשל דלק ושמנים.

הוצאות שכר עבודה

9. (א) במרכיב ההוצאות לשכר עבודת בחישוב עלות המים, ניתן לזקוף את ההוצאות הממשיות, ובלבד שלא תעלינה על המפורט להלן:

(1) במפעל מים המונע באנרגיה חשמלית קנויה —

(א) במפעל מים המפיק או מספק 3.0 מיליון מ"ק מים לשנה או פחות מזה —

2.23 אגורות לכל 1 קילווט/שעה של אנרגיה חשמלית הנצרך במפעל, בתוספת 0.88 אגורות לכל יחידת מים המופקת או מסופקת במפעל, ובתוספת סכום שנתי קבוע של 3,900 לירות;

(ב) במפעל מים המפיק או מספק בין 3.1 מיליון מ"ק לבין 15.0 מיליון מ"ק מים לשנה —

[2] ס"ח תשט"ו, עמ' 82; תשי"ט, עמ' 230.

1.04 אגורות לכל 1 קילווט/שעה של אנרגיה חשמלית הנצרך במפעל, בתוספת 1.04 אגורות לכל יחידת מים המופקת או מסופקת במפעל, אך למעט סכום שנתי קבוע של 3,600 לירות;

(ג) במפעל מים המפיק או מספק בין 15.1 מיליון מ"ק לבין 200.0 מיליון מ"ק מים לשנה —

1.75 אגורה לכל 1 קילווט/שעה של אנרגיה חשמלית הנצרך במפעל, בתוספת 1.50 אגורות לכל יחידת מים המופקת או מסופקת במפעל, אך למעט סכום שנתי קבוע של 10,300 לירות לכל מיליון מ"ק שבין 15.1 מלמ"ק לבין 25.0 מלמ"ק ו־103,000 לירות לכל כמות שמעל ל־25.1 מלמ"ק לשנה.

(2) במפעל מים המונע באנרגיה ביצור עצמי — ההוצאות הממשיות לשכר עבודה;

(3) במפעל מים בו לא נצרכת אנרגיה כלל — ההוצאות לשכר עבודה שחושבו בהתאם לנוסחאות האמורות בפסקאות משנה (1) (א) עד (ג), הכל בהתאם לענין, בהתבסס על כמויות המים ועל הסכומים הקבועים בלבד.

(ב) כל השיעורים הכספיים הנקובים בתקנה זו, יהיו כפופים החל מיום 1.4.75 לשנויים השנתיים שיחולו ב"מדד הוצאות שכר" לעובדי ענף מים וחשמל, המתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, וניתן לעדכנם בעת עריכת חישוב עלות המים, בהתאם לשינויים האמורים.

(ג) הוצאות עבודה כמשמעותן בתקנה זו, אינן כוללות שכר עבודה הכלול בהוצאות ניהול, אדמיניסטרציה ומחקר, המפורטות בתקנה 20.

הוצאות לתחבורה ורכב

10. (א) במרכיב ההוצאות לתחבורה ורכב בחישוב עלות המים, ניתן לזקוף את ההוצאות הממשיות ובלבד שלא תעלינה על המפורט להלן:

(1) במפעל מים המונע באנרגיה חשמלית קנויה —

(א) במפעל מים המפיק או מספק 3.0 מיליון מ"ק מים לשנה או פחות מזה —

0.43 אגורות לכל 1 קילווט/שעה של אנרגיה חשמלית הנצרכת במפעל, בתוספת 0.34 אגורות לכל יחידת מים המופקת או מסופקת במפעל, ובתוספת סכום שנתי קבוע של 10,000 לירות;

(ב) במפעל מים המפיק או מספק בין 3.1 מיליון מ"ק לבין 15.0 מיליון מ"ק לשנה —

0.80 אגורות לכל 1 קילווט/שעה בתוספת 0.17 אגורות לכל יחידת מים המופקת או מסופקת במפעל ובתוספת סכום שנתי קבוע של 5,700 לירות;

(ג) במפעל מים המפיק או מספק בין 15.1 מיליון מ"ק לבין 200 מיליון מ"ק מים לשנה —

0.85 אגורות לכל 1 קילווט/שעה בתוספת סכום שנתי קבוע של 17,000 לירות.

(2) במפעל מים המונע באנרגיה ביצור עצמי — ההוצאות הממשיות לתחבורה ורכב.

(3) במפעל מים בו לא נצרכת אנרגיה כלל — ההוצאות הממשיות לתחבורה ורכב ובלבד שלא תעלינה על ההוצאות לתחבורה ורכב במפעל המפיק כמות מים דומה ומונע באנרגיה חשמלית.

(ב) כל השיעורים הכספיים הנקובים בתקנה זו, יהיו כפופים החל מיום 1.4.75 למדד "הובלה עצמית" הכלול במדד הבניה והמתפרסם על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

הוצאות החזקה ותיקונים

11. (א) במרכיב ההוצאות להחזקה ותיקונים, בחישוב עלות המים, ניתן לזקוף רק את ההוצאות הממשיות בשל עבודות שבוצעו במפעל המים בידי מי שאינם עובדי המפעל וכן את ההוצאות הממשיות בשל חמרים וחלפים.

(ב) סך כל ההוצאות שניתן לזקפן כאמור בתקנת משנה (א) לא יעלה על 3% מסך כל ערך ההפחתות לבלאי שהצטברו במפעל, ואשר חושבו כאמור בתקנה 17. בשלוש השנים הראשונות לקיומם של הנכסים, ניתן יהיה לזקוף לחשבון הוצאות להחזקה ותיקונים כאמור בתקנת משנה (א) כאילו נעשה החישוב בשנה הרביעית לקיומו של הנכס.

(ג) ערך ההפחתות לבלאי שהצטברו כאמור בתקנת משנה (ב), לא יכלול הפחתות על חשבון נכסים של מפעל המים, שיצאו מכלל שימוש.

(ד) חישוב הוצאות ההחזקה והתיקונים כאמור בתקנה זו, ייעשה בממוצע רב שנתי, המבוסס על שלוש שנים שלפני השנה שלגביה נעשה חישוב עלות המים או שלוש השנים שלאחריה; את יתרת הזקיפה המותרת בתקנת משנה (ב) בשלוש השנים שלפני השנה האמורה, אם היתה כזאת, ניתן לזקוף לשנה שלגביה נעשה חישוב עלות המים; עלו ההוצאות הממשיות להחזקה ותיקונים גם על הזקיפה האמורה, ניתן לזקוף את היתרה לחובת שלוש השנים שלאחר אותה שנה, ובלבד שבממוצע רב שנתי לא יעלו ההוצאות שניתן לזקפן כאמור, על הנקוב בתקנת משנה (ב).

אפשרות לזקיפת הוצאות בפועל

12. (א) במפעל מים בו מפיקים מעל ל־200 מיליון מ"ק מים לשנה, ומספקים מים לספקים אחרים בלבד, ורמת היעילות של ניהולו הוכחה, להנחת דעתו של נציב המים, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים במרכיבי העלות הנקובים בתקנות 8 עד 11, את ההוצאות הממשיות, כפי שקיבלו ביטוי במאזנים המבוקרים כדין של המפעל.

(ב) במפעל מים שבו מאזניו המבוקרים כדין מוכיחים להנחת דעתו של נציב המים, כי ההוצאות לאחד או יותר ממרכיבי העלות, המפורטים בתקנות 8 עד 11, עולות בסיכומן במציאות על הסכום שנקבע לפי התקנה המתאימה למרכיב ההוצאה הנדון, והדבר נעשה למטרת ייעול המפעל וגרם להקטנת ההוצאות במרכיב עלות אחר מבין התקנות 8 עד 11, יהיה רשאי נציב המים להתיר לזקוף בחישוב עלות המים בכל אחד ממרכיבי העלות המפורטים לעיל, את אותן הוצאות ממשיות גבוהות יותר, כפי שקיבלו ביטוי במאזנים המבוקרים כדין של המפעל, ובלבד שסך כל ההוצאות למרכיבי העלות בתקנות 8 עד 11 לא יעלה על סיכומן על פי התקנות האמורות.

(ג) במפעל מים שבו הוכח כי קיימים תנאי פעולה בלתי מקובלים ומיוחדים במינם, בין באופן קבוע ובין באופן זמני ומאזניו המבוקרים כדין מוכיחים, להנחת דעתו של נציב המים, כי ההוצאות למרכיבי העלות בתקנות 8 עד 11, כולן או מקצתן, עולות בסיכומן במציאות על הסכום המתקבל לפי התקנות האמורות, רשאי נציב המים להתיר לזקוף בחישוב עלות המים את אותן הוצאות ממשיות גבוהות יותר, כפי שקבלו ביטוי במאזנים המבו־

קרים כדין של המפעל; היו תנאי הפעולה כאמור זמניים, תותר זקיפה כאמור רק לאותו משך זמן שבו היו קיימים תנאי הפעולה הבלתי מקובלים ומיוחדים במינם.

חישוב עלות על פי ספרי חשבונות

13. במפעל מים שבו אין מנוהלים מאזנים נפרדים מבוקרים כדין, אלא מאזניו מתנהלים כחלק ממערכת עסקית, רשאי נציב המים לראות בספרי החשבונות של המפעל מאזנים מבוקרים לצורך חישוב עלות המים לפי תקנות אלה, ובלבד שההוצאות המפורטות בספרי החשבונות כאמור נכללות במאזן המבוקר כדין של המערכת העסקית כולה.

הוצאות לחטוי

14. במפעל מים שבו קיימות הוצאות לחיטוי של המים, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים רק את ההוצאות הממשיות עבור חמרים.

הוצאות בלתי צפויות מראש

15. (א) במפעל מים שבו נערך חישוב עלות מים על סמך תקציב הוצאות, המתייחס לכמות המים המוקצית בלבד, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים כאמור הוצאות בלתי צפויות מראש, ובלבד שלא תעלינה על 3% מסך כל ההוצאות השנתיות של מפעל המים, המחושבות על פי תקנות אלה, אך למעט הוצאות הון.

(ב) הוצאות בלתי צפויות מראש לא תכללנה בחישוב עלות מים, הנערך על סמך מאזן שנתי.

קביעת ערך הנכסים לצורך חישוב הוצאות ההון

16. ערך הנכסים של מפעל מים לצורך חישוב הוצאות ההון, הנכללות בחישוב עלות המים, יעשה כדלקמן:

(1) ערך הנכסים יכלול גם הוצאות מחקר, תכנון, פיקוח והרצה הקשורים ישירות להקמת המפעל, וכן ריבית על ההשקעה בזמן ביצוע המפעל, עד שהת־חיל לפעול; ערך הנכסים לא יכלול נכסים בלתי פעילים וכאלה שיצאו מכלל שימוש;

(2) הוצאות התכנון והפיקוח, כאמור בפסקה (1) לא תעלינה על אלה הנקובות בתעריף של אגודת האינג׳ינרים והארכיטקטים השריר במועד הקמת המפעל; שיעור הריבית האמור בפסקה (1) לא יעלה על זה הנקוב בתקנה 17(3);

(3) ערך הנכסים יחושב על ידי הכפלת ערכו של כל נכס, כפי שהיה בשנת הקמתו או רכישתו, במקדם השערוך שצויין לצד אותה שנה בטור ב׳ בטבלה שבתוספת השניה;

(4) במפעל מים שבו לא התנהל רישום מסודר של הנכסים ושל תנאי רכישתם, ייקבע ערך הנכסים כפי שהיו בשנת רכישתם, לצורך חישוב הוצאות ההון, לפי הערכתו של בעל המפעל ולהנחת דעתו של נציב המים.

חישוב הוצאות ההון

17. במפעל מים יעשה חישוב הוצאות ההון, הנכללות בחישוב עלות המים, כדלקמן:

(1) חישוב הבלאי ייעשה בהתאם לשנות הקְנָם של נכסי המפעל השונים, כמפורט בטור ב׳ של התוספת השלישית, ובכפיפות להערות שבתוספת זו;

(2) הוצאות המחקר, התכנון, הפיקוח, ההרצה והריבית המפורטים בתקנה 16(1) יזקפו על נכסי המפעל, באופן יחסי לערך הנכסים;

(3) שיעור הריבית המירבי על כל ערך הנכסים לא יעלה על 10% לשנה.

(4) חישוב הבלאי והריבית במפעל מים יכול שייעשה בכל שיטה שהיא, ובלבד שסך כל הוצאות ההון השנתיות לא תעלינה על השיעור המתקבל ממכפלת ערך

הנכסים, כאמור בסעיף 16, במקדם המתאים הנקוב בטור ג' שבתוספת השלישית;

(5) נפלו הוצאות ההון השנתיות במפעל המים מן האמור בפסקה (4) ערב תחילתן של תקנות אלה, יותאם חישוב הבלאי והריבית לאמור בפסקה (4) תוך שלוש שנים מפרסומן של תקנות אלה, בשיעורים שנתיים שווים;

(6) במפעל מים שבו קיימים קרקע או איכות מים מיוחדים במינם, או תנאים מיוחדים אחרים, העשויים להשפיע על הקיים המפורט בתוספת השלישית, רשאי נציב המים להורות על שינוי הקיים.

חישוב הוצאות הון במפעל מים שאינו עובד במלוא התפוקה

18. (א) במפעל מים שאינו עובד במלוא התפוקה המתוכננת שלו, ייעשה חישוב הוצאות ההון, הנכללות בחישוב עלות המים, כדלקמן:

(1) בשנים הראשונות, שלא יעלו על חמישית מהקיים של מפעל המים, או עד שהמפעל מגיע ל־50% מן התפוקה המתוכננת שלו, הכל לפי התאריך המוקדם יותר, יחושבו הוצאות ההון במידה יחסית לנצולת הממשית;

(2) בשנים שלאחר מכן, יחושבו הוצאות ההון בהתאם לשנות הקיים של נכסי המפעל, כאמור בסעיף 17;

(3) יתרת ערך הוצאות ההון, אשר לא הופחתו בשנים הראשונות כאמור בפסקה (1), יועמסו על שנות הקיים הנותרות, האמורות בפסקה (2).

(ב) במפעל מים אשר תוכנן מראש להגיע למלוא התפוקה המתוכננת שלו לאחר תקופה העולה על חמישית מהקיים של מפעל המים, יהיה רשאי נציב המים להתיר זקיפת יתרת הוצאות ההון, העולות על אלה האמורות בתקנת משנה (א) (1) ו־(2), על ערך הנכסים למשך תקופה ארוכה מן הנקוב לעיל, כפי שיראה לו כסביר בנסיבות הענין.

(ג) שוכנע נציב המים כי מפעל מים לא יגיע למלוא התפוקה המתוכננת שלו במשך שנות הקיים של נכסי המפעל, רשאי הוא לקבוע כי החלק היחסי של נכסי המפעל הן השקעה אבודה, ויש להתייחס אליהם כאל הפסד הון.

הוצאות מיסוי

19. (א) במפעל מים שבו קיימות הוצאות מיסוי, ניתן לזקוף בחשבון עלות המים את ההוצאות הממשיות למסים, הטלים, אגרות, ארנונות וכיוצא באלה, המוטלים כדין על נכסי המפעל או בשל כמויות המים המופקות או מסופקות במפעל, וכן את ההוצאות הממשיות לדמי ביטוח לנכסי המפעל, אך למעט קנסות וענשים כספיים.

(ב) בהוצאות המיסוי לא יכללו אותם מסים, היטלים, אגרות, ארנונות, וכיוצא באלה, המוטלים בשל ההכנסות או הרווחים ממפעל המים.

הוצאות ניהול, אדמיניסטרציה ומחקר

20. (א) במפעל מים בו קיימות הוצאות לניהול, אדמיניסטרציה ושירותי מחשב, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים את ההוצאות הממשיות, כולל שכר עבודה, ובלבד שאלה לא תעלינה על 8.5% מסך כל ההוצאות השנתיות של מפעל המים, המחושבות על פי תקנות אלה, אך למעט הוצאות הון.

(ב) במפעל מים שבו קיימות הוצאות למחקר, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים את ההוצאות הממשיות, כולל שכר עבודה, ובלבד שאלה לא תעלינה על 1% מסך כל ההוצאות השנתיות של מפעל המים המחושבות על פי תקנות אלה, אך למעט הוצאות הון.

הוצאות שונות

21. (א) במפעל מים שבו קיימות הוצאות לשמירה, לייעוץ ובדיקות, לראיית חשבון, לשכר דירה, דמי חכירה ושונות, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים רק את התשלומים בפועל, בתנאי שאלה לא נזקפו בחישוב העלות על פי הוראות אחרות של תקנות אלה.

(ב) את התשלומים בשל ייעוץ ובדיקות, ראיית חשבון ושונות, ניתן לזקוף כאמור, רק אם שולמו למי שאינם עובדי מפעל המים.

רווח במפעל מים נושא רווחים

22. במפעל מים, שנציב המים הכיר בו, על פי בקשה שהוגשה לו, כמפעל נושא רווחים, ניתן לזקוף בחישוב עלות המים רווח, בשיעור שהוסכם עליו בין בעל המפעל לבין קונה המים באישור נציב המים; באין הסכם כאמור, ייקבע שיעור הרווח בידי נציב המים, על פי פניית הצדדים או אחד מהם.

פרק ג': הוראות שונות

הכרה בהוצאות סבירות בלבד

23. מצא נציב המים כי נזקפו בחישוב עלות המים שנעשה על פי תקנות אלה, הוצאות בלתי סבירות, בהתחשב בנכסיו של מפעל המים, בערך נכסיו, בתנאי הפעלתו והחזקתו או בתנאי ההפקה וההספקה בו, רשאי הוא להתיר לכלול בחישוב עלות המים רק את אותן הוצאות, ואת אותו ערך נכסים, הנראים לו סבירים בנסיבות הענין.

שינויים עקב הוראות חוקיות

24. במפעל מים בו חלו שינויים מהותיים בתנאי ההפקה וההספקה או בכמויות המים המופקות או מסופקות, עקב הוראות חוקיות שניתנו כדין מאת נציב המים, יהיה רשאי נציב המים להתיר לסטות בחישוב עלות המים מקביעות תקנות אלה, במידה הנראית לו סבירה בנסיבות הענין.

השגה לועדה בודקת

25. (א) הרואה עצמו נפגע מקביעותיו של נציב המים לפי תקנות 4 (ב), 12 (ג), 22 ו־23, רשאי להביא טענותיו לפני ועדה בת שלושה אנשים, אשר תתמנה בידי שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים (להלן — ועדה בודקת).

(ב) הועדה הבודקת תורכב מאנשי מקצוע מתאימים לנושא, בין מתוך חברי מועצת המים ובין שלא מבין חבריה.

(ג) הפניה לועדה הבודקת לא תפגע בחובה לשלם את התשלום עליו משיגים ולא תעכב קביעות והליכים בין ספק לצרכן אודות מחיר המים; הועדה הבודקת לא תדון בפניה כאמור אלא לאחר שהוכח לה ביצוע התשלום או קיום הקביעות כאמור.

(ד) הועדה הבודקת תסיים דיוניה בפניה כאמור, תוך חודש ימים מיום שהוגשה לה.

(ה) בתום דיוניה תגיש הועדה הבודקת את המלצותיה וממצאיה לנציב המים, אשר יפסוק סופית בענין נושא הדיון ויודיע החלטתו לפונה.

(ו) היתה פעולתה של הועדה הבודקת כרוכה בתשלום, רשאי נציב המים לחייב את הפונה בהוצאות הכרוכות בכך.

(ז) תקנה זו תעמוד בתקפה למשך שנה אחת מיום פרסומן של תקנות אלה.

אי תחולה

26. תקנות אלה לא יחולו על מפעל מים המפיק או מספק מים מוחדרים, מי שפכים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות, מים מותפלים או מים שהוגדרו ברשיון הפקה או בתקנות כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות.

ביטול

27. כללי המים (חישוב דמי מים), תשכ"ב—1961 [3] — בטלים.

השם

28. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (חישוב עלות המים), תשל"ו—1975".

---

[3] ק"ת תשכ"ב, עמ' 981.

תוספת ראשונה

תצרוכת חשמל מוכרת

(תקנה 8)

ספיקת המיתקן במ"ק/לשעה	הספק מנוע חשמלי כ"ס	תצרוכת חשמל מוכרת בווט"ש למ"ק ל-1 מטר גובה
(טור א')	(טור ב')	(טור ג')
50	25	6.00
100	25	5.30
100	100	4.95
200	50	5.05
200	100	4.80
200	200	4.60
400	50	4.90
400	100	4.70
400	200	4.55
600	50	4.80
600	100	4.55
600	200	4.50
1,000	50	4.65
1,000	100	4.40
1,000	200	4.25

תוספת שניה

קביעת ערך הנכסים לצורך חישוב הוצאות ההון

(תקנה 16)

שנת ההקמה או הרכישה (טור א')	מקדם השיערוך (טור ב')	שנת ההקמה או הרכישה (טור א')	מקדם השיערוך (טור ב')
עד 31.1.1940	6.0	1961/62	1.0
מ־1.1.41 עד 31.12.44	5.0	1962/63	1.0
מ־1.1.45 עד 31.12.46	4.0	1963/64	1.0
מ־1.1.47 עד 31.12.48	3.0	1964/65	1.0
מ־1.1.49 עד 31.12.50	2.5	1965/66	1.0
מ־1.1.51 עד 31.12.51	2.0	1966/67	1.0
מ־1.1.52 עד 31.3.53	1.5	1967/68	1.0
1953/54	1.4	1968/69	1.0
1954/55	1.3	1969/70	1.0
1955/56	1.2	1970/71	1.0
1956/57	1.1	1971/72	1.0
1957/58	1.0	1972/73	1.0
1958/59	1.0	1973/74	1.0
1959/60	1.0	1974/75	1.0
1960/61	1.0	1975/76	1.0

תוספת שלישית

משך הקיים של נכסי המפעל ושיעור הוצאות ההון המירבי

(תקנה 17)

סיווג המרכיבים	מס' סד'	מרכיב המפעל (טור א')	משך הקיים בשנים (טור ב')	מקדם חישוב הוצאות ההון השנתיות (החזר הון ב־10% ריבית) (טור ג')
קידוחים ובארות	1	באר חפורה	30	0.106
	2	קידוח עם מסננת	20	0.117
	3	קידוח עם צינור מגן	30	0.106
	4	קידוח תצפית	10	0.163
ציוד מכני וחשמלי	5	מנוע דיזל מהיר	10	0.163
מנועי דיזל	6	מנוע דיזל איטי	20	0.117
	7	דיזל גנרטור	15	0.131
משאבות	8	משאבת קידוח צנטריפוגלית	15	0.131
	9	משאבה צנטריפוגלית אפקית	20	0.117
	10	משאבה בוכנה	20	0.117
	11	משאבה טבולה	10	0.163
ציוד חשמלי	12	מנוע חשמלי אנכי	15	0.131
	13	מנוע חשמלי אפקי	20	0.117
	14	מתנע חשמלי	15	0.131
	15	כבלי חשמל ופיקוד	20	0.117
	16	טרנספורמטור	30	0.106
	17	מכשירי פיקוד	10	0.163
אבזרים	18	מכונות לסינון וטיפול במים	15	0.131
	19	מגופים, שסתומים ואבזריהם	15	0.131
	20	מודדי מים ומכשירי מדידה	10	0.163
	21	כלורינטור	10	0.163
מבנים אזרחיים				
אגמים	22	מאגר למים שאובים	50	0.101
	23	סכר בטון	50	0.101
	24	סכר עפר	25	0.110
	25	מיתקני הטיה ואגני תפיסת שטפונות	25	0.110
בנינים	26	ביתן קידוח	30	0.106
	27	ביתן תחנה מבטון מזוין	50	0.101
	28	ביתן טרומי	30	0.106
	29	מקלט	50	0.101
בריכות	30	בריכת עפר רגילה	20	0.117
	31	בריכת עפר עם ציפוי אספלט	25	0.110

סיווג המרכיבים	מס' סד'	מרכיב המפעל (טור א')	משך הקיים בשנים (טור ב')	מקדם חישוב הוצאות ההון השנתיות (החזר הון ב־10% ריבית) (טור ג')
	32	בריכת עפר עם ציפוי בטון	30	0.106
	33	בריכת בטון דרוך	40	0.102
	34	בריכת בטון מזוין	50	0.101
	35	בריכת פלדה	25	0.110
	36	בריכת פלסטיק משוריין	10	0.163
דרכים	37	דרך עפר	10	0.163
	38	דרך עפר עם ציפוי אספלט	20	0.117
תעלות	39	תעלת עפר רגילה	20	0.117
	40	תעלת עפר עם ציפוי בטון	25	0.110
	41	תעלת עפר עם ציפוי בטון מזוין	35	0.104
קווי מים	42	צינורות אסבסט	40	0.102
— אסבסט	43	צינורות בטון דרוך (ס.פ. 12) עם הגנה קטודית	50	0.101
— בטון	44	צינורות בטון דרוך (ס.פ. 5) עם הגנה קטודית	45	0.101
	45	צינורות בטון דרוך (ס.פ. 5) עם הגנה קטודית וחוט דריכה ב. או. מ	35	0.104
	46	צינורות בטון מזוין	50	0.101
	47	צינורות בטון בלתי מזוין	20	0.117
— פלדה	48	צינורות פלדה מוגנים חיצונית	25	0.110
	49	צינורות פלדה מוגנים חיצונית ופנימית	40	0.102
	50	צינורות פלדה בלתי מוגנים	15	0.131
	51	צינורות מיציקת ברזל	50	0.101
	52	צינורות פלדה מצופים באחר	20	0.117
— חמרים פלסטיים	53	צינורות מחמרים פלסטיים	40	0.102
— שונות	54	מתקנים הגנה קטודית	15	0.131

הערות:

1. שיעור ההפחתה על השקעות אבודות במפעל מים יחושב לפי הבלאי הממוצע באותו מפעל.
2. נכסי מפעל המשמשים רק כרזרבה לשעת חירום יש לראות את משך הקיים שלהם כעולה ב־50% על הנקוב לצידם לעיל.
3. במפעל שבו מהווים הנכסים המסומנים בתוספת זו במספרים: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 ו־17 או חלק מהם, יחידת שאיבה אחת, רשאי נציב המים על פי פניית המפיק או הספק, להורות על חישוב קיים אחיד של 15 שנה לכל הנכסים שמהם מורכבת אותה יחידה.

כ"ט בחשון תשל"ו (3 בנובמבר 1975)
(חמ 737612)

אהרון אוזן
שר החקלאות

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר הענקה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959[1], ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חברי־בני־אדם, בין שהם מאוגדים ובין שאינם מאוגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקור שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

---

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

"נקודת מדידה" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

"כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שמוש במים באזורי קיצוב.

"כמות המים המופקת", לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"הוצאות הספקה" — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, להחזקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

"עלות מים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

"יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;

"מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו;

"הענקה" — כלל התשלום מקרן האיזון בעד כמות המים המוקצית, בהתאם להוראות תקנות אלה;

"שיעור הענקה" — הענקה מחושבת ליחידת מים.

דרך החישוב של עלות מים

2. (א) עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, תחושב לפי הכללים לחישוב עלויות המים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי עלויות), ובכפוף להוראות תקנות אלה; לא נקבעו כללי עלויות — תחושב העלות על פי הכללים לחישוב דמי מים לסוגיהם, שקבע שר החקלאות (להלן — כללי המים), ובכפוף להוראות תקנות אלה; עלויות מים שכללי העלויות או כללי המים אינם חלים עליהן יחושבו כפי שיורה נציב המים.

(ב) מצא נציב המים כי מערכת הפקת המים, או מערכת הספקת המים, לרבות מיתקני האגירה לוויסות הספקת המים, צורת הפעלתן או החזקתן, אינן מהוות את הדרך היעילה ביותר להפקת מים או להספקתם באותו מפעל, רשאי הוא להכיר בהוצאות המבוססות על תנאי ההפקה או ההספקה היעילים ביותר לאותו מפעל.

(ג) במערכת הפקת מים או במערכת הספקת מים, אשר אי־יעילותן נובעת מהקטנת כמות המים שהקצה נציב המים או ממילוי דרישות נציב המים לחסכון במים, לא יחולו הוראות תקנת משנה (ב) למועד שקבע נציב המים.

סייג לחישוב עלות מים

3. בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות אותו חלק ממערכת הפקת המים או מערכת הספקת המים, השייך לצרכן שאינו מפיק, והוצאות מערכת חלוקת המים.

הענקות בהתאם למטרות המים

4. הענקה כמפורט בתקנות אלה תינתן בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון הפקה.

הענקות על מים לחקלאות

5. (א) ספק של מים לחקלאות, אשר שולמו לו מחירי מים בהתאם למפורט להלן ואשר עלות המים שלו, לאחר פרסום תקנות אלה, היא בין 25.1 אגורות למ"ק ל־37.5 אגורות למ"ק, וכלל ההכנסות שלו בשל כל המים שסיפק נפל מהוצאות ההספקה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין ההכנסות כאמור; וזה פירוט מחירי המים לענין תקנה זו:

(1) בעד 85% מכמות המים המוקצית לפי החלוקה הנקובה ברשיון ההפקה — עלות המים כפול 0.9 (מחיר א');

(2) על כל כמות המים המופקת או מסופקת מעל לאמור בפסקת משנה (1) — ולפי החלוקה הנקובה ברשיון ההפקה — מחיר א' כפול 1.8 (מחיר ב').

(ב) ספק של מים לחקלאות, אשר עלות המים שלו לאחר פרסום תקנות אלה, היא מעל 37.6 אגורות למ"ק ואשר היה זכאי להענקה על פי הוראות תקנה 5 לתקנות (הענקות), תשל"ה—1975 (להלן — תקנות תשל"ה), יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין העלות ובין מחיר המים העולה ב־55% על מחיר המים שהיה קיים ערב תחילתן של תקנות אלה (להלן — מחיר המים הקיים).

(ג) ספק הזכאי להענקה על פי תקנת משנה (ב) וכלל ההכנסות שלו בשל כל המים שסיפק, המחושבות לפי מחיר המים הקיים, בתוספת של 55%, נפל מכלל הוצאות ההספקה, יהיה זכאי להענקה נוספת על זו האמורה בתקנת משנה (ב), בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין ההכנסות שחושבו כאמור.

שיעור ההענקות על מים לייצור תעשייתי

6. (א) מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 100.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשעור ההפרש שבין עלות המים לבין 100.0 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה לייצור תעשייתי;

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושרותים ציבוריים

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 60.1 אגורות או למעלה מזה, יהיה זכאי לשיעור הענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 60.0 אגורות, שייקראו להלן — גבול הענקה לצרכי בית.

הענקה חלקית

8. (א) היה מחיר המים שספק של מים לחקלאות גובה מצרכניו, נמוך ממחירי המים הנקובים בתקנה 5, יהיה אותו ספק זכאי להענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה שלו לבין ההכנסה העשויה להתקבל ממחירי המים האמורים.

(ב) היה מחיר המים שספק של מים לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים גובה מצרכניו, נמוך מגבול ההענקה לייצור תעשייתי או גבול ההענקה לצרכי בית, הכל בהתאם לענין, יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבול ההענקה כאמור.

(ג) הענקה לספק תינתן, בכל מקרה, רק אם עלו הוצאות ההספקה על כל התמורה המתקבלת בפועל מצרכנים בעד כל המים שסיפק, ולא תעלה ההענקה, בכל מקרה, על ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין התמורה הכוללת כאמור; לענין ספק שסיפק מים למטרות צריכה שונות, תובא בחשבון התמורה הכוללת מכלל מטרות הצריכה האמורות.

הענקה חדשה

9. (א) מפיק או ספק, שהתחיל להפיק או לספק מים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), לא יהיה זכאי להענקה, אלא אם נציב המים אישר מראש את מטרת ההפקה או ההספקה כחיונית וכמצדיקה מתן הענקה, על סמך בקשה שהוגשה לו מאת המפיק או הספק, לפני תחילתה של אותה הפקה או הספקה.

(ב) מפיק או ספק שלא קיבל בעבר הענקה ושינה את מערכת הפקת המים או מערכת הספקת המים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), יראוהו כאילו התחיל להפיק או לספק מים, כאמור בתקנת משנה (א).

אי־תחולה

10. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

(ב) במקרים מיוחדים, רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההפקה או ההספקה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן הענקה או אם ניתנה בעבר הענקה בעדם.

תחילה

11. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ז בחשון תשל"ו (1 בנובמבר 1975).

ביטול

12. תקנות המים (הענקות), תשל"ה—1975 [2] — בטלות.

השם

13. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (הענקות), תשל"ו—1975".

כ"ה בחשון תשל"ו (30 באוקטובר 1975)
(חמ 737602)

אהרון אוזן
שר החקלאות

[2] ק"ת תשל"ה, עמ' 973.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות לתשלום מענקים לצרכנים מסוימים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 123ג ו־159 לחוק המים, תשי"ט—1959 [1], ולאחר התייעצות עם מועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות המים (תשלום מענקים לצרכנים מסוימים), תשל"ג—1973 [2], בהגדרת "מערכת הספקת מים לצרכן מסויים", בסופה יבוא "ובלבד שמערכת זו מספקת לפחות 25% מכמות המים המוקצית ברשיון הפקה לאותו צרכן מסוים".

השם

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (תשלום מענקים לצרכנים מסויימים) (תיקון), תשל"ו—1975".

כ"ה בחשון תשל"ו (30 באוקטובר 1975)
(חמ 737602)

אהרון אוזן
שר החקלאות

[1] ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175; תשכ"ה, עמ' 191; תשל"ב, עמ' 8.
[2] ק"ת תשל"ג, עמ' 777.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליבנה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית יבנה חוק עזר זה:

תחילת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר ליבנה (אספקת מים), תשכ"ו—1966 [2], יבוא:

"תוספת

	האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)):	
(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד	450
לכל יחידת מלאכה או תעשייה	750
חיבור ראשי למבנה רב קומתי	1,710
(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —	
עד 2"	100
למעלה מ־2"	200
2. אגרה בעד התר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))	100
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	50
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו־(ג)) —	
(1) לחקלאות, לכל דונם או חלק ממנו	500
(2) לנכס אחר עד 500 מ"ר	750
לכל מ"ר נוסף	4
ונוסף לזה —	
בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבנייה לכל קומה	10

5. אגרת מד־מים (סעיף 5(ד)):	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד־המים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד־המים
	האגרה בלירות	
מד־מים שקטרו —		
אינו עולה על ¾"	150	240
עולה על ¾" ואינו עולה על 1"	180	275
עולה על 1" ואינו עולה על 1¼"	350	475
עולה על 1¼" ואינו עולה על 2"	450	600
עולה על 2"	לפי חשבון שהגיש המנהל.	

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשכ"ו, עמ' 1772; תשל"ב, עמ' 554; תשל"ג, עמ' 672; תשל"ה, עמ' 1559.

		האגרה בלירות
6.	אגרת בדיקת מד־מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))	40
7.	אגרת מים (סעיף 6) לחודש —	
	האגרה תגבה לפי המפורט בתקנות המים (תעריפי מים ברשויות המקומיות), תשל"ה—1975 [3].	
8.	אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))	40"

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר ליבנה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ו—1975".

נתאשר.
ז' בחשון תשל"ו (12 באוקטובר 1975)
(חמ 8/7)

מאיר שיטרית
ראש המועצה המקומית יבנה

יוסף בורג
שר הפנים

3 ק"ת תשל"ה, עמ' 1379.

פקודת המועצות המקומיות
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרכסים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית רכסים חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לרכסים (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

"תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אטליז	70	למעלה מ־25 עד 50	3000
בית קולנוע	200	למעלה מ־50 עד 100	7000
בית קפה, מסעדה, מזנון	200	למעלה מ־100	10000
הנהלה, מכירה, השכרה, החכרה, השגחה, ייזום וארגון של מבנים למגורים, לחנויות, לבתי מלאכה, למשרדים, לביתנים, שמספר יחידות הדיור, המשרדים, התאים או בתי העסק בהם —		אספקת חשמל	5000
עד 5	500	אספקת מים	5000
למעלה מ־5 עד 25	1000	חנות למכירת —	
		אריגים	200
		בגדים וגלנטריה	150
		חמרי בנין	300
		ירקות ופירות	150

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2; תשל"ד, עמ' 144.
3 ק"ת תשכ"א, עמ' 35; תשל"ב, עמ' 1644; תשל"ד, עמ' 1716.

קובץ התקנות 3434, ט"ו בכסלו תשל"ו, 20.11.1975

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
כלי מטבח	70
מוצרי חשמל	150
דברי מכולת	200
נעליים	200
ציגורות	500
מונית עם תחנה בתחום המועצה	500
מחלק ומוכר נפט שיש לו מחסן בתחום המועצה	150
מכונית משא או טנדר המשמש להובלה —	
עד 1 טונה	50
מ־1 טונה עד 3 טונות	150
מ־3 טונות ומעלה	200
מסגריה	200
מספרה	100
נגריה —	
שאינה מונעת בכוח מיכני	100
המונעת בכוח מיכני	700
נפחיה	100
צבע	100
צרכניה	400
קבלן או קבלן משנה לסלילת כבישים, לעבודות בנין או לכל עבודה קבלנית אחרת בתחום המועצה שהקף עבודתו לשנה בלירות —	
מ־2,000 עד 5,000	200
למעלה מ־5,000 עד 10,000	300
למעלה מ־10,000 עד 20,000	600
למעלה מ־20,000 עד 50,000	1200
למעלה מ־50,000 עד 100,000	3500
למעלה מ־100,000 עד 150,000	4500
למעלה מ־150,000 עד 250,000	7000
למעלה מ־250,000 עד 500,000	8000
למעלה מ־500,000 עד 750,000	9000
למעלה מ־750,000	10000
קיוסק	50
שירות אוטובוסים עם תחנה בתחום המועצה	5000″

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ׳ בניסן תשל״ה (1 באפריל 1975).

הוראות מעבר

3. **הוראות סעיף 3** לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1975/76 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1975/76 יראו אותו כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא ״חוק עזר לרכסים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל״ו—1975״.

נתאשר.

ז׳ בחשון תשל״ו (12 באוקטובר 1975)
(חמ 8/2)

סלים ארבילי
ראש המועצה המקומית רכסים

יוסף בורג
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
25 May 2014 06:16:21 +03:00